

Perspektywy poradnicze

Mity ideologicznego ruchu prohomoseksualnego

CHARLES SOCARIDES

Mit Nr 1

Homoseksualność jest stanem normalnym, biologicznie uwarunkowanym i niezmiennym.

Prawda...

Nie istnieje żadna rozprawa naukowa, która mogłaby udowodnić fizjologiczne (biologiczno-fizyczne) przyczyny homoseksualizmu. Faktory biologiczne – właściwie jeszcze nie znane – mogą ewentualnie prowadzić do większej podatności na rozwój homoseksualizmu. Natomiast badania naukowe wykazały wielokrotnie, że istnieje pewne prawdopodobieństwo homoseksualizmu u człowieka, który w dzieciństwie był narażony w rodzinie na pewne duchowe zranienia i zaburzenia. Są to na przykład pewne trudności w relacjach rodzinnych w fazie wczesnego dzieciństwa, nadużycia seksualne, duchowe zranienia i wynikająca z tego niepewność własnej identyfikacji płciowej.

Mit Nr 2

Homoseksualiści nie mogą się zmienić. Jeśli tego próbują, dochodzi do silnych obciążeń duchowych, z samobójstwem włącznie. Dlatego nie należy prowadzić leczenia, mającego na celu wyprowadzenie z homoseksualizmu.

Prawda...

Psychoterapeuci na całym świecie, leczący homoseksualistów, mogą opowiedzieć o wielkiej liczbie pacjentów, którzy w zasadniczy sposób doświadczyli uzdrowienia. Zmiany te stały się możliwe dzięki psychoterapii, duszpasterstwu, duchowym doświadczeniom na innych drogach. Wiele mężczyzn i kobiet, niezależnie od tego, czy są dzisiaj żonaci czy postanowili żyć w celibacie, zaświadcza, że ich uczucia homoseksualne w dużej mierze zniknęły, a przynajmniej nie dokuczają im tak jak w przeszłości. Kluczem do tej przemiany są: motywacja, wytrwałość i gotowość podjęcia uświadomionych i podświadomych konfliktów, które doprowadziły do tego stanu. Jak w każdym zaburzeniu duchowym, terapeuta nie może zmusić do przemiany – pacjent musi tego chcieć. Równie ważne jest, aby homoseksualista miał świadomość, że przemiana wymaga czasu, z reguły kilku lat. Tego, co się stało, nie odmieni się w ciągu jednej nocy. Jeśli homoseksualiści nie chcą się zmienić, to jest to ich decyzja. Najgorsze jest to, że aktywiści ruchu gejowskiego, angażujący się na rzecz praw gejów, nieustępliwie walczą przeciw prawom homoseksualistów, którzy chcą się uwolnić od swoich niepożądanych uczuć.

Mit Nr 3

Musimy uczyć nasze dzieci, że homoseksualizm jest stylem życia na równi z heteroseksualizmem. Nastolatkom, czującym pociąg do tej samej płci, musimy pomóc w przyjęciu ich homoseksualnych uczuć jako normalnych.

Prawda...

Opinia wyrażana w różnych kulturach i przez wszystkie czasy, że homoseksualizm nie jest zdrową alternatywą dla heteroseksualizmu, znajduje poparcie w badaniach naukowych. Jeśli nastolatkowi mówi się, że jego uczucia wobec osób tej samej płci są normalne, i tym samym potwierdza się homoseksualizm, przynosi mu to więcej szkody niż pożytku. Jeśli ktoś czuje pociąg do osoby tej samej płci, wskazuje to raczej na głęboko leżące zranienia jego świata uczuć. Nastolatek, który znalazł się w takiej sytuacji, potrzebuje miłości, zainteresowania i porady, a nie popchnięcia do homoseksualnego stylu życia. Nasze dzieci są mylnie wychowywane przez ruch gejowski. W 1995 roku "National Education Association" (w USA "Narodowe Towarzystwo Edukacji") ogłosiło październik miesiącem gejów i lesbijek – była to otwarta próba zaakceptowania homoseksualnego stylu życia w szkołach. W niektórych szkołach rozdaje się książki dla dzieci, w których próbuje się przedstawić homoseksualność

jako coś normalnego. Zamiast uczyć tolerancji, nasze szkoły stały się miejscem aktywnego popierania homoseksualizmu.